

QUE FER A LA VALL DE BOÍ

A- Sant Climent d'Iran

L'església centra el petit poble d'Iran, situat aprofitant un replà arrezerat de la Serra Capitana. És un edifici d'una sola nau coberta amb volta de canó i capçada a llevant per un absis semicircular precedit d'un estret arc presbiteral. La volta no té arcs torals, però es conserven dues impostes bisellades que semblen correspondre a la intenció, no executada, de construir un arc toral. Al centre de l'absis s'obre una finestra d'una sola esqueixada realçada

B- Església de l'Assumpció del Coll

L'església de l'Assumpció de Còll té característiques pròpies que la diferencien de les altres **esglésies** de la **Vall de Boí**: els materials de construcció, la mida dels carreus, o els elements decoratius de la portada, la part més interessant del **temple**. A destacar el Crismó i els capitells esculpits amb representacions de lluites entre homes i animals.

Com en d'altres **esglésies** de la **vall**, custodiant l'entrada al **temple** trobem un forrellat de ferro forjat de tipologia **romànica** amb el passador acabat en cap d'animal.

A l'interior de l'**església** encara es conserven les tres piques **romàniques**: la pica baptismal, la pica de l'aigua beneïda i la pica de l'oli.

C- Església de Santa Maria de Cardet

A **Santa Maria de Cardet** podem veure un dels absis més espectaculars de la **Vall de Boí**. El **temple** es va construir sobre el fort pendent de la muntanya, aprofitant el desnivell del terreny per construir una petita cripta a l'interior, l'única de tot el conjunt.

A diferència de la resta d'esglésies de la **vall**, aquí el campanar és d'espadanya, fruit de les transformacions barroques que tingué el **temple**. En la darrera restauració s'ha volgut mantenir l'interior de l'**església** tal i com era a principis del s.XX.

D- Oficina de turisme de Barruera

E- Església de Sant Feliu de Barruera

Situada en un extrem de la població - com és freqüent en la majoria d'**esglésies** de la **vall** -, a **Sant Feliu de Barruera** hi trobem elements arquitectònics dels dos grans moments constructius presents a la **VALL DE BOÍ**: el s.XI i XII.

Les diferències constructives de cada segle es fan evidents en els dos absis que conserva l'**església**: l'absis del s.XI, decorat amb arquets cecs i bandes llombardes, i amb un **aparell** irregular ben diferent dels **carreus** de l'absis del s.XII.

Les remodelacions de l'**església** i els béns mobles que es conserven a l'interior ens mostren com els **temples** de la **vall** es van adaptant als gustos i a les necessitats de la comunitat que els ha utilitzat des del segle XII fins als nostres dies sense interrupció.

F- Església de la Nativitat de Durro

La monumentalitat de l'**església de la Nativitat de Durro** dona testimoni de la importància del poble de **Durro** a l'Edat Mitjana. Hi destaquen les grans proporcions de la nau, el campanar, la **portada** esculpida i el **porxo**.

Entre els segles XVI, XVII i XVIII el **temple romànic** va ser remodelat en diverses ocasions. Aquestes transformacions van aportar al **temple** nous espais com les dues capelles gòtiques o la sagristia barroca.

A l'interior de l'**església** s'exposa la imatge romànica de Nicodem, que originàriament formava part d'un conjunt del Davallament de la Creu.

G- Ermita de Sant Quirc de Durro

L'ermita de **Sant Quirc** es situa en un marc privilegiat, a la muntanya de **Durro** i a una altitud de 1.500 metres. El seu emplaçament no és aleatori, sinó que es tracta d'una marca territorial vinculada a l'espai social treballat per la comunitat i a la tradició d'origen pagà de córrer falles.

És un edifici del s. XII, de dimensions reduïdes i amb aportacions barroques.

En el seu interior veiem la convivència harmònica de diferents moments artístics amb la còpia del frontal d'altar romànic, la imatge d'estil gòtic de **Sant Quirc** i Santa Julita i el retaule barroc.

- Passejar per el carrer Saraís i entorn.

H- Centre del Romànic de la Vall de Boí

Informació pràctica per visitar les esglésies: fulletons d'informació del conjunt romànic, horaris d'obertura, venda d'entrades conjuntes.

Botiga amb publicacions especialitzades de romànic i de patrimoni cultural, articles de regal: postals, punts de llibre...

Servei de visites guiades per grups durant tot l'any mitjançant reserva prèvia (català, castellà, francès i anglès).

Servei de visites guiades pel públic en general en horaris predeterminats durant els mesos d'estiu, la Setmana Santa, els ponts i caps de setmana

I- Església de Santa Eulàlia d'Erill la Vall

A **Santa Eulàlia d'Erill la Vall** trobem un dels millors campanars de la **VALL DE BOÍ**, una esvelta torre de planta quadrada i sis pisos d'alçada amb la decoració pròpia del **romànic llombard**: els **arquets cecs** i els **frisos de dent de serra**.

Alineat amb el de **Sant Joan de Boí** i el de **Sant Climent de Taüll**, el campanar complia la funció de comunicació i vigilància del territori.

A l'interior de l'**església** podem veure una còpia del grup escultòric del Davallament de la Creu, l'únic que es conserva sencer del Taller d'**Erill**. Els originals es troben repartits entre dos museus: el **Museu Nacional d'Art de Catalunya** i el **Museu Episcopal de Vic**.

J- Casa del parc de Boí. Ca de Simanet

Centre d'informació del Parc d'Aiguestortes i Estany de Sant Maurici.

Obert de dilluns a diumenge durant tot l'any.

K- Les "Falles" de l'Alta Ribagorça

Gran festa tradicional de l'Alta Ribagorça. Aquestes pràctiques estan relacionades amb el culte solar i van aparèixer abans de l'arribada dels indoeuropeus. Es creia que els mals esperits, que sortien a mitjanit, fugien en veure el foc i les fogueres. Aquests ritus els feien els homes

per donar gràcies als déus per l'èxit de les collites i l'arribada del bon temps. Segurament, la celebració del solstici d'estiu tingué en temps prehistòrics una complexitat i una importància que avui desconeixem.

Any rere any, en acostar-se les festes de cada poble, els joves talen set o vuit pins alts i bastant frondosos i els planten en un indret elevat de la muntanya que resulti visible i al que anomenen "faro". Les falles es fan amb autèntica teia de pi i s'uneixen amb un mànec de freixe o avellaner amb aram i puntes. Hi ha una varietat de falles anomenades "rantiners" que són teies d'una sola peça.

L- Església de Sant Joan de Boí

Sant Joan de Boí és l'església que conserva més elements arquitectònics del primer moment constructiu que es produeix a la **VALL DE BOÍ** al s.XI.

De planta basilical - com **Sant Climent de Taüll** i **Santa Maria de Taüll**-, a **Sant Joan de Boí** destaca el conjunt de pintures murals que es van trobar decorant l'interior de les naus amb escenes com la Lapidació de Sant Esteve, els Joglars o el Bestiari .

En la darrera restauració es va voler donar a l'església un aspecte el més similar possible a com seria al s.XII; per això, es va arrebossar l'interior i es va fer còpia de tots els fragments de pintura mural conservats actualment al **MNAC**.

Aquí és on millor podem entendre quina funció complien les pintures i quin era l' aspecte original d' aquestes esglésies.

- A Boi es pot fer una passejada per el centre on trobarem restes de muralla i d'una torre de fortificació, també la part antiga molt interessant.

M- Església de Sant Climent de Taüll

Consagrada el 10 de desembre de 1123 per Ramon Guillem, bisbe de Roda Barbastre, l'església de **Sant Climent de Taüll** es basteix sobre un temple del s.XI.

És el prototip d'església romànica de planta basilical, amb les tres naus separades per columnes i coberta de fusta a dos aigües, capçalera amb tres absis i campanar de torre.

El **Pantocrator** de **Sant Climent de Taüll** ha estat la imatge emblemàtica més utilitzada per representar el **romànic català**.

L'original es conserva al **Museu Nacional d'Art de Catalunya**. A l'església podem veure'n una còpia juntament amb altres fragments de pintura original entre els quals hi destaca l'escena de Caïm i Abel.

Tres talles **romàniques** completen el conjunt de béns mobles conservats a l'interior del temple.

- Passejar per el carrer Raval i el carrer de la Muralla.

N- Església de Santa Maria de Taüll

L'església de **Santa Maria de Taüll** es consagra l'11 de desembre de 1123, un dia després que **Sant Climent de Taüll**. Aquest fet fa evident la importància dels recursos que els Senyors d'Erill destinen a la **VALL DE BOÍ** a inicis del s.XII.

Situada en el centre del poble, és l'única **església** de la **vall** que sembla generar l'assentament de la població al seu voltant.

La major part del conjunt de pintures murals romàniques del seu interior es van arrencar i traslladar a Barcelona entre els anys 1919 i 1923, com les de la resta de la **vall**. Actualment a l'església es pot veure una reproducció de l'absis central, presidit per l'escena de l'Epifania, amb el Nen Jesús assegut a la falda de la Mare de Déu i els Reis Mags en actitud d'oferir.

O- Caldes de Boí. Monestir i Balneari

Caldes de Boí és un [santuari](#) amb un [balneari](#) i una caseria annexa de la comarca de l'[Alta Ribagorça](#), construïda al voltant del balneari, al municipi de [la Vall de Boí](#), dins de l'antic terme de [Barruera](#). Està situat a 1.470 metres d'altitud, a la dreta de la [Noguera de Tor](#). L'any [2006](#) tenia 3 habitants, tot i que la presència d'un hotel fa que habitualment hi habitin més persones, tot i que no de forma permanent.

Les nombroses fonts que hi ha a la contrada, amb aigües mineromedicinals, li han donat nom. Destaca la [font del Bou](#), que és la més coneguda perquè la seva aigua s'embotella i es comercialitza. També hi ha altres fonts, com la [font de la Tartera](#), que s'utilitza com a aigua medicinal, i la [font de Santa Llúcia](#), l'aigua de la qual s'utilitza per a curar els ulls. Caldes de Boí es troba al quilòmetre 20 de la carretera [L-500](#), 8,5 quilòmetres al nord de [Barruera](#), el cap del municipi.

El santuari, situat a l'extrem nord de la caseria, està dedicat a la Mare de Déu, i és majoritàriament d'època [moderna](#), malgrat estar documentada des de l'[Edat Mitjana](#).

